

soner, som maa forudsættes at have et praktisk Syn paa, hvad der paa Næringslivets Omraade kan taales og paabydes, samtidig med, at de have en varm Interesse for den bedst mulige Ordning af disse Forhold, men som, fordi de ikke ere Jurister, ikke kunne vælges til Ledere af Arbejdsraadet. Det vil jeg anse for meget uheldigt, og jeg maa derfor anbefale ærede Medlemmer at slutte sig til det af os stillede Mindretalsforslag.

Olufsen: Jeg vil kun gøre en ganske kort Bemærkning til § 36, som omhandler det kommunale Tilsyn med Maskiner paa Landet. Det kommunale Tilsyn, vi have i Øjeblikket, er, det erkender jeg, meget daarligt, og jeg tillægger det ikke stor Betydning. Ved det foreliggende Lovforslag sker der ikke synderlig Forandring i det nuværende Forhold, og jeg erkender altsaa, at det ikke vil blive tilfredsstillende. Hvad der har afholdt mig fra at stille Ændringsforslag paa dette Punkt, er Hensynet til den store Bekostning, det vil medføre, hvis der virkelig skulde skaffes maskinkyndige Mænd til at efterse samtlige Maskiner paa Landet. Jeg kan derfor akkviescere ved den Afgørelse, som træffes her, om jeg end, som sagt, erkender, at den ikke er fuldt forsvarlig.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg skal af Hensyn til den fremrykkede Tid indskrænke mig til at gøre nogle Bemærkninger om de vigtigste af de Spørgsmaal, som ere berørte ved Ændringsforslagene. Jeg nævner da først Spørgsmaalet om Børns Arbejde, d. v. s. Beskæftigelse af Børn mellem 12 Aars Alderen og deres Udskrivning af Skolen, der som Regel falder i 14 Aars Alderen. Den ærede Ordfører (Bramsen) har allerede gjort opmærksom paa, at da den nugældende Fabriklov blev vedtagen, var det et af Stridspunkterne mellem dette og det andet høje Ting, idet man fra Folketingets Side holdt paa, at Grænsen skulde sættes ved Udskrivningen af Skolen, altsaa ved 14 Aars Alderen, medens man i dette Ting fandt, at det var et for stort Skridt at gaa fra 10 Aars Alderen, som var Grænsen den Gang, og til 14 Aars Alderen, som var vedtagen af Folketinget og af Regeringen i sin Tid ogsaa foreslaaet. Man gik fra Folketingets Side ind paa Bestemmelsen om 12 Aars Alderen i Erkendelse af, at det maaske var et for stort Spring at gøre at tage de fire Aar paa een Gang, og man gjorde det navnlig under Henvisning til, at der i

Loven var en Revisionsbestemmelse, som har medført, at vi allerede i forrige Rigsdagssamling paabegyndte Forhandlinger om en ny Fabriklov, idet man gik ud fra, hvad ogsaa udtrykkeligt udtaltes fra Folketingets Side gennem Ordføreren og, saa vidt jeg husker, ogsaa af den daværende Indenrigsminister, at det forventedes, at man, naar man kom til denne Revision af Loven, vilde tage Skridtet ud og sætte Udskrivningen af Skolen som Grænse for Børnenes Anvendelse i de Virksomheder, som høre ind under Loven. Jeg skulde være den sidste til at underkende Betydningen af, at Børnene i Stedet for at gaa ledige faa noget at beskæftige sig med, men jeg tror, at man maa finde sig i, at der er en Række Virksomheder, hvor Børnenes Beskæftigelse saavel af Hensyn til Børnenes Sundhed og den Fare, der er forbunden med Udøvelsen af de paagældende Virksomheder, som navnlig af Hensyn til de paagældende Børns Skolegang bør kunne forbydes. Navnlig det sidste Hensyn er af saa stor Betydning, at det ogsaa vilde være Uret mod de paagældende Børn, om man overlod det alene til Forældrene at afgøre, hvorvidt deres Børn skulde kunne beskæftiges i de paagældende Virksomheder. Jeg holder paa, at Forældrene først og fremmest skulle have Ansvaret for, hvad de lade deres Børn beskæftiges med, ogsaa deres Børns Undervisning. Men paa den anden Side kan det jo ikke nægtes, at Samfundet har Interesse i; hvordan den Slægt, der vokser op, bliver undervist og i hygiejnisk Henseende bliver passet, under hvilke Forhold den vokser op, og dernæst har det ogsaa rent økonomisk Betydning for Samfundet. Hvis den Slægt, der vokser op, gennem for tidligt Arbejde i visse mere eller mindre farlige eller sundhedsfarlige Virksomheder bliver ødelagt i en tidlig Alder, vil Samfundet kunne faa ret betydeligt forøgede Udgifter; være sig til Fattigforsørgelse eller anden Hjælp til Folk, der ikke ere i Stand til længere at ernære sig. Jeg tror derfor, at naar vi afveje Forældrenes Ret og Samfundets Pligt mod hinanden, maa man jo indrømme, saaledes som det ogsaa indrømmes saa mange andre Steder, at det ikke er forsvarligt at lade Børnene deltage i Arbejdet i de Virksomheder, der her er Tale om, inden de ere udskrevne af Skolerne. Jeg skal derfor meget henstille, at man der bliver staaende ved Lovforslagets Bestemmelser. Og jeg maa allerede nu sige, at jeg, naar Sagen kommer til Behandling i Folketinget, ikke vil kunne undlade at henstille, at man da indtager det samme